

մասնաւորապէս ձայնագրութեան նշանա-
կութեան բարձրացմանը տանք աչքը:

Իսկողական վարկութիւններն էլ սկսեցին
լուրջ վերաբերվել դէպի ձայնագրութեան
առարկան:

Երբոր և ներկայ չըլան, որը ընդհանուր
առմամբ աւելի անսխիւթաբար է քան անցեալ
չըլանները:

Չը նայած որ ժամանակակից քաղաքա-
կրթութեան մէջ երաժշտական դիմաւորու-
նք, իրեն անհրաժեշտ գործոն, պահանջ է
դարձել, չը նայած որ երաժշտութեան կա-
րեւորութիւնը կրթական գործում անվիճե-
լի անհրաժեշտութիւն է ճանաչված, այ-
նուամենայնիւ մեր թեմական միջնակարգ
դպրոցներում երաժշտութեան կարեւորա-
գոյն ճիւղը—ձայնագրութիւնը, այս անգամ
արդէն կորցրած է նայիականը, իրեն օգ-
տակար դիմելով, իրեն կարեւոր առարկայ չէ
ճանաչված:

Փաստ՝ որ մեր հինգ թեմական դպրոցնե-
րէն, հաշւած և ձեռնարկներ, երեքում ձայնա-
գրութեան իսկական դաստիարակ չը կան:
Հրապարակի վրա հանրաժանօթ է զգա-
գէտ-կրթութիւնը կոմիտաս վարդապետն է,
որը սակայն Գեորգեան ձեռնարկի պատե-
րի մէջ է սպասուած իր գիտութիւնն ու Ե-
ւաստը, և Գ. Միքայիլեանն է ներսիսան
դպրոցում, որը ճշմարտութիւնը խոստովա-
նած լինելու համար պէտք է ստանը, իբրեւ
էլ դպրոցում ձայնագրութեան առարկայ
իրական նշանակութիւնը բարձրացրել է, ա-
ռարկային պարտադրել լինելու և նրա օգ-
տակարութեան գաղափարները ներշնչել է, ա-
կայն իր երաժշտական իսկական կոչումը
մի կողմ թողած՝ աւելի շատ ոչ-ձայնագր-
ական գործերում է վստահուած իր ժամա-
նակն ու էներգիան:

Չենք խօսում երաժշտական կանոնաւոր
խմբերի կազմակերպման, նրա միջոցով աշ-
խարհի, ժողովրդական և եկեղեցական ե-
րաժշտութեան տարածման, ժողովրդակա-
նացման կատարել ընդհանրապէս անտարբեր,
պարզապէս ձայնագրութեան համար մի-
այնի միջ թեմական և նամանակաւոր ներ-
սիսան դպրոցում, որը այդ գործում չայ-
կական փառաւոր անցեալ է ունեցել և որի
այժման ուսուցիչը, աւելացնենք՝ և դպրո-
ցի վարչութիւնը, դաստիարակելի վերա-
բերումներ են ցույց տալիս:

Սպասել ուրեմն մեր թեմական դպրոցնե-
րում ձայնագրութեան առարկայի վերաբեր-
մամբ սաններ ընդհանրապէս անտարբեր,
պարզապէս ձայնագրութեան համար մի-
այնի միջ թեմական և նամանակաւոր ներ-
սիսան դպրոցում, որը այդ գործում չայ-
կական փառաւոր անցեալ է ունեցել և որի
այժման ուսուցիչը, աւելացնենք՝ և դպրո-
ցի վարչութիւնը, դաստիարակելի վերա-
բերումներ են ցույց տալիս:

Սպասել ուրեմն մեր թեմական դպրոցնե-
րում ձայնագրութեան առարկայի վերաբեր-
մամբ սաններ ընդհանրապէս անտարբեր,
պարզապէս ձայնագրութեան համար մի-
այնի միջ թեմական և նամանակաւոր ներ-
սիսան դպրոցում, որը այդ գործում չայ-
կական փառաւոր անցեալ է ունեցել և որի
այժման ուսուցիչը, աւելացնենք՝ և դպրո-
ցի վարչութիւնը, դաստիարակելի վերա-
բերումներ են ցույց տալիս:

Ազատ Մանուկեան

ԿՈՎԿԱՍԸ ԱՆԻՐՎՈՐԷ՞՞

Մի քանի օր սրանից առաջ «Մշակ»
մէջ, հետաքրքրական ազդեցիկ քաղաքական
հաղորդել էինք տխրահայտ Մենշևիկի մի
նոր յայտարարութիւն, որ լայն էր տեսնու-
թի հարկէ, «Հոս. Բ.», ի վերջում «Կովկասը»
աւերվում է: Վերաբերել տակ Այժմ չը-
նարաւորութիւն ունենալով ամբողջ գաղա-
փար տալու մեր ընկերակիցներին այդ օր-
դարին մասին, մենք առաջ ենք բերում
քաղաքականութիւնը: Այս նրա գաղափարներն
ընդհանրապէս կէտերը:

Կովկասում տիրող ներկայ անխնայա-
նութեան գլխաւոր պատճառը—տեղական
խնայողութեան թուրանքներն են: Դա չէ
նշանակում, որ Փոխարքային քիչ իրա-
ւունքներ են տրված: Ընդհակառակը,
նրա իրաւունքները անպակաս են:

Թղթակցի կարծիքով, Փոխարքայն, չը
նայելով որ չէ կարողանում օգտվել այդ
իրաւունքներից, ձգտում է էլ աւելի լիա-
զօրութիւններ ստանալ:

Կոստ Վորոնցով Գալիցի կողմէ փո-
խարքայութեան նախաժողով մէջ, Կովկասը
մատչելիութիւն կայ դարձնելու, նամակաւ,
Ռուսաստանի մի ինքնավար ստորապալ-
ութիւն համարելու այդ նախաձեռն (յօդ. 8)
Փոխարքային վերապահվում է ամբողջ
կովկասիան զբաղւածակի հրամանատարի
և բոլոր տեսչութիւնների, բացի դատաւ-
անական, պետական կառավարիչ և պե-
տական բանակի, մինիստրների իրաւունք-
ները: Նախագիծը 23-րդ յօդ. Փոխարքա-
յին վերապահվում է մի տեսակ գլխաւոր
ստորադի իրաւունք, որը նոր օրինակա-
նացում չէ պահանջում: Զանազաններին
հարկաւորութիւնը, դպրոցները, հողա-
շինութիւնը, ֆինանսները և այլն, այդ
բոլորը պէտք է կենտրոնացվեն Փոխար-
քայի ձեռքում: Բայց այս օրինակական
հարցը, նա ինքը մեծ ձեռքում պէտք է
լինի:

Այս ժամանակից կոստի գաղափար
տարբեր և այն հանգամանքը, որ նա ապա-
մայ զոհ է դառնում իր սեփական մեծաւոր-
ութեան, շարունակում է:

Թեքիլից գրում են իրեն մի այնպիսի
բանի մասին, որը ամենին գաղափար
չէ, թէ հայ երեւելիների, գլխաւորապէս
Ֆինանսականների, ազդեցութիւնը սաս-
տիկ անում է ապարանքներ: Թամաշի-
ները, Արամեանները, կապարեանները և

այլը, Կովկասում լաւ ու վատ եղանակ-
ներ են պատրաստում: Ինչպէս և բոլոր
միւս երես առած աղաղակները, հայերից
ոմանք առանց քաղաքում պարծնում են
իրանց ազդեցութեամբ: Այս ինչ ամբողջ
խոստանում են «ճշմարտելի» ձայնագրա-
պետ, մի ուրիշին էլ աւելորդ հայերեւել-
սերութեան համար զգուշացնել: Այդ զգո-
րալը ստակայն հայրենասիրութեան
վրա Փոխարքայի ապարանքում հրապա-
րաւորէն հեղծում են, ծաղրում, բարձր
բերելով ուղեկցում են ուսու դիւնորա-
կաններին, որոնք չը դիմաւորով այդ քա-
ղաքական տանջանքին, դուրս են գնում:
Բանն այնտեղ է հասնում նայիական, որ
ուսու մարդիկ պայտա գալիս են միայն
ժառանգութեան ծանր պարտականութիւ-
նից զրոգւած:

Եւ այն այդ ամենի համար իսկական
հայակերը իր ամբողջ զգալարութեան տա-
րափն ուղղում է հայութեան, այդ քրիս-
տոնեայ-հրէաների դէմ:

Բայց հայերի մէջ—ասում է նա,—ինչ-
պէս հրէաների մէջ, ամենից փոքրագ-
ւորը նրա քաղաքականութեամբ պարապ-
վող ինտելիգենցիան է, որը, մասնաւոր
իրան խորթ ազգերի մէջ, պատակաւ
և խուճուկով է սերմանում, հասցնելով
նրանց մինչև իսկ արեւմտեղ վարձանի:
Փաղաւթը չէ, որ Կովկասի, ինչպէս և
ժայռաշատների, այժմիկստորակալ իր
խորշը մատով վարակված է կոչաւորա-
կութեամբ, իսկ կովկասեան բոլոր ազգերի
մէջ հայերը ամենից աւելի հարստութիւն
ունեն: Դրա ոչ միայն հայերին աշխույժ
ազդեցիկութիւնը մի մասը գրաւել դե-
պի իրանց՝ մասնակից անկող մուտքով
ազգաբնակչութեան դէմ զինվող քաղաքա-
կան կռիւն: Հայերը, ինչպէս և ուրիշ
պայտաւում ունեցած իրանց ազդեցութեան
վրա, իրանց չափազանց յանդուգն են
պահում:

Հայակեր յօդուածագիրը, սակայն, զԲ-
պարտութիւնները բաւական չը համարե-
լով, դիմում է քաղաքական պրոպագանդա-
կութեան: Թուրք և հայ ազգաբնակչութիւնը ի-
րար դէմ զրկուելու նպատակով, հետեւելով
հնարովի խօսքերին և դնում թիֆլիսից իրան
զինվող նամակագրի բերում, որը իրը թէ
լսել է թիւրքական սանձաւարի վրա:

Այնտեղ և հայերը, և Վ. ի նշանակած
պաշտօնի տեղերը, որոնց էլ հարկի ուսու
անուանելու քաղաքական կերպով ասում են
թուրքերին: «Չեք վերջին օրերն էք անց-
կացնում այստեղ, չեք իրաւունք թաղա-
ւորը արդէն դաշինք է կնքել ապստամ-
բաց հետ և ձեր բոլոր հողերը տալիս
է թիւրքաւայրերին: Այստեղ նրանց թաղա-
ւորութիւնը պիտի լինի՝ Ռուսաստանի
հետ դաշնակցութիւն:

Մենշևիկի ընկեր անանուն նամակա-
գիրը, ստուգելով, իմացել է, որ
թուրքերին Կովկասից հայածելու մա-
սին լուրեր տարածում են հայ յեղափո-
խական ազդեցիկութիւնը ռուսիականութեան
լիակատար պարտապարտութեան շնորհիւ:
Ի հարկէ, այդ նպատակը պարզվում է
իսկոյն, երբ անանուն նամակագիրը բա-
կան է քաղաքի... Արեւսում է՝ ասել Պե-
տերբուրգում բոլորին, ում համար սիրելի
է Ռուսաստանը:

որ Կովկասի գործերը շատ վատ են, որ
տեղական յեղափոխականները (հայ, ռուս,
լէ, վրացի և այլն) ամեն ջանը գործ
են դնում թիւրքերից հետ պատերազմ
առաջացնելու, և ամենից աւելի քիչ ու-
ղղող այդ պատերազմը՝ Կովկասի մու-
սուլման ազգաբնակչութեան է: Յեղափո-
խականներն համար կարեւոր է դուրս
հրել թուրքերին, իրեն տեղական միակ
տարբեր, որ յեղափոխական պրոպագան-
դաներին ենթարկվող չէ: Ինչ հետեւեւ
էլ ունենալու լինի պատերազմը, յեղափո-
խականները յոյս ունեն, որ իրանց գոր-
ծը կը տանեն: Եւ ուսու, և թիւրք կա-
ռավարութիւնները, որոնք զգուշում են
սանձաւարից ազգութիւնների խուճու-
կութեանը, դրանով կը թուլանան և այն
ժամանակ...

Եթէ այդ նամակը դրոշմվում է ունե-
ցել է իրօք, ապա դիտարկ է կարծել, որ
նրա հեղինակը պէտք է լինի ժողովրդական
պրոպագանդա, հայութեան ուսուցիչ թը-
նամիկներից մէկը, որ ձգտում է յառակաւ
հայերին կապակցելու դաշնակցականութեան
աչքում: Այնուհետեւ պատերազմի վը-
տանքը ստիպում է Մենշևիկի, որ արտա-
գիտական ընդհանրութեան ենթարկել Կով-
կասը:

Թիֆլիսից Կասր տանող երկաթուղային
գիծը կը մնայ բաց, իսկ Ռուսաստանից
նոր զինուորական ուժերի տեղափոխու-
թիւնը կը գծաբարանայ նրանով, որ
թիւրքերը հաւանորդ են գրաւեն երկա-
թուղային գիծը Մամուրի կայարանից
մինչև Բաթում: Մուսուլմանների պա-
տարմութեան դէպքում մի ժամանակ լսել
ված կը լինի Բաթալի-Գանակի մասը:
Կովկասեան ընդհանրութեան վրա այժմ
յոյս դնել անկարելի է: Ռուսաստանի
պարտութեան դէպքում հայերը երազով
են ինքնուրոյն թագաւորութեան մասին,
իսկ վրացիները, իսկիւնները, գուրհա-
րիները ինքնավար սոցիալ-դեմոկրատի-
կան հանրապետութեան մասին:

Ապա անհրաժեշտ է, որ Փոխարքայի
«բարեհաջակ» ինքնուրոշման ժամանակ
կովկասեան յեղափոխականները ոչ միայն չը
դադարեն, այլ և աւելի ամուր արմատ-
ներ ձգեն, մի ինչ-որ կովկասեան գեներալի
բերանով յարձակվելով Կովկասի բարձր
ինքնուրոշման և գլխաւորապէս, դաշնակ-
ցականներին ըստ ընթացքի վրա 1905
թվի պատմութեան օրերում, ասում է:

Նրա (Փոխարքայի) քաղաքականութիւ-
նը, գեներալ Փրիստիովի սպանութիւնից
յետոյ, ընկաւ նրա պաշտօնական խոր-
հրդատուներին, ինչպէս բարի, բայց կար-
ճատեա Գրիմ-Գրեյնը, իսկ յայտնի սո-
ցիալ-հասարակագ. Ստարոսկինը և այն
ժամանակ ամենակարող Դաշնակցութեան
ոչ պաշտօնական գաղափար ձեռքերի մէջ:

Կովկասը, Ռուսաստանի ամենաթան-
գաղկն արևմտեանից մէկը, ընկնում է
նրա թաղից: Կովկասը աւերվում է
նրա պատարմութեան նախօրեակում: Եւ
զուգէ նրան իսկ պատերազմի նախօրեա-
կում: Հետաքրքրական է իմանալ թէ՛
մեծ ձեռքում են դրանով մեր ազգական
զոհերը և սանձաւարի ամբողջութիւնը:
Այնուհետեւ մի առ մի թվելով, որ այդ
երկաթուղային գիծը գտնվում են խոսն
ազգութիւնները պատկանող կառավարչու-
նքի ձեռքում, իսկ նրանի ընդդէմ, որ առա-
ջինը պիտի կրէ թշնամու գործը, յանձնված
է գեներալ Գրիստովին, կծու հեղու-
թեանը վերջացնում է:

Ինչպէս տեսնում էք, ազգական զոհ-
երը, մի այնպիսի սրանչիլի տեղում, ինչ-
պիսին է Կովկասը, ուր մէկ-երկու կա-
մուրջների փչանալ կարող է ընդհանուր
հաղափարութիւնը—պետական իշխա-
նութեամբ յանձնված է միանգամայն յու-
սակ մարդկանց...

ՏԵՆԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԳԱՒԱՐԻՑ

Նիւ 11-ին տեղա Ժամանակը նոր նշա-
նակված Նուրուզ Գաւառապետ Անձա-
րէկը Սա, գալով տեղը, ինչպէս քաղաք
առարմիկների կացարանի բալը Ներկայ
էին ժողովրդից աւելի քան հարիւր հողի
որոնք գտնվում էին, որ ասում են, հայ
չունեն, ժողովուրդը սովի դռն է մատնե-
վել: Թովլին շատ է: Գաւառապետը խոս-
տացաւ կարգադրութիւն անել Տանուաշ
իւրաքի Ս. Նասիբեանի դէմ բողոքներ կան,
որին դատաւարներ պատասխանեց, Տանու
վարդը եւ ձեռնադրել և շրջաւորով կը խնդ-
րէին: Թուրք ներկայացուցիչներից մէկը
ասաց, թէ «հայերը պատրաստվում են
մեզ կոտորելու: Գաւառապետը հանգստաց-
րեց բոլորին և վերջացրեց. «Բարեւ հապ-
տակները ինչ համար մէկ են, կուրջ Թուրք
լինի, կուրջ հայ... եւ բոլորին նայում եմ
հաւատար արջով: Այդ խօսքերը լսելով
ժողովուրդը ցրվեց զոհ արտով:

Միքիլ, Սոգիւթլու, Քոսիկ, Նուրաշէն և
Եւդուրու Նայ դեղերը սովի ճանկում տա-
նաւում են: Եւ ակնաւորապէս եղաւ իր
օգնիկներից գիւղացու, որը երկու կտոր
հաց Նիփից վերցրեց ու վազվեալ գնաց
ապստամբ սովի ճիւղերից: Իրականութեան
Սովանահութեան դէպքեր են տեղի ունե-
ցել: Հիւսիսայինները տարածվել է և գո-
ղանքի ետեւից հնձում է թէ մեծին և թէ
փոքրին... Նիփի կզած թուրքական Ա-
ղաշու գիւղը մի խնդրով գիւղերու է կա-
ռավարութեան:

Կէտ

ՊԵՏԱԿԱՆ ԴՈՒՄԱՆ

Նիստ մարտի 31-ի

Նիստը բացվում է Ժամը 11 և 14 րոպէին:
Նախագահում է Պետկովը: Կարգաւորում
է օրակարգը:

Մինիստրների օգնականներն է ժողովրդա-
կան յուսատուութեան մինիստրը:

Դուռնում ձեռնարկում է քննիչը յօդուած-
յօդուած այն օրինակով, որով պիտական
գանձարանից պահանջվում է 1,400,000
բուլղի տարական կրթութեան ընդհանուր
պէտքերի համար, և 5,500,777 բուլղի ժո-
ղովրդական կրթութեան կարիքների համար
ընդհանուր ժողովրդական ուսուցման նպա-
տակով:

Օրինագիծը 7 յօդուածների վերաբերու-
թեամբ առաջարկված են 21 ուղղումներ:
Այդ ուղղումների աւելի խօսում են
Ալեքսանդր, հայր Գեպիցիկ, Բուռնանցի,
Սաֆոնով, Բելուսով, Ռոգիչև, Եւզովի
պիկարայութ, Մարկով, Ս. Տիգինի, Մալե-
նիկով և ամանագործի գեղացւոյ Կովա-
նիկով:

Ընդունվում են միայն չորսը, և ամա-
նագործը յօդուածների համար Գեպիցիկ
ուղղումը, այսինքն նպատակ տրվում է միայն
գէտնականներին և քաղաքային ինքնավար
մարմիններին, որոնք պարտաւորվում են
պետական նպատակներ ստանալու պատճա-
ռով բաց մնացող գումարները շարունակ
մասին սկզբնական դպրոցների պահա-
նութեան, ուսանողներին ուսման տուլու
ժողովրդական կրթութեան գնազան կա-
րիքների և շինարարական պէտքերի հա-
մար:

Ընդունվում է Տիգինիի առաջարկու-
թեանը՝ 6-րդ յօդուածը ձեռնարկով այսպէս.
5,500,000 բուլղուց մնացող գումարները
գործարարներ են իրեն նպատակ դրոշմային
չէնքերի շինութեան միանալով ծախքերի
և դպրոցների կարգաւորման համար:
Մնացած բոլոր ուղղումները մերժվում
են: Օրինագիծը յօդուածաբար առաջին ըն-
թեցումը վերջացւում է:

Ժամը 1 և 40 րոպէին յայտարարվում
է ընդմիջում մի ժամով:

Նիստը վերսկսվում է Ժ. 2 և 25 րոպէին:
Հերթական է համարվում և առանց վիճաբա-
նութիւնների խմբագրական մասնագործային
էլ յանձնվում այն օրինակով, որով առա-
ջարկվում է 1908 թվ. ընթացքում և եր-
կարի ֆինանսների մինիստրի տրված այն
խորհուրդներին, որոնք վերաբերում են
հողային հարկի 10%-ային տուրք նշանա-

կելուն Թիւրքեստանի անշաղ հողերի հա-
մար:

Հերթում դրված է կրկին ամուրեան եր-
կաթուղու օրինագիծը:

Մինիստրների օգնականներն են ձայնա-
պահների հաղորդակցութեան մինիստր և
գլխաւորական մինիստր Գոնիկան գնաւ-լէյա.
Պոլիսով:

Նախագահի աթոռը դրաւում է իշխ.
Վերոսկին: Պետկով և զեռ 72 հետնոր-
ներ:

Բոլիսով ընդգծում է, որ Պետական Գու-
մային չէ ներկայացված մինչև անգամ եր-
կաթուղագիծ արժէքի հաշիւը. այդ գիծը
պետութեանը կը նստէ ոչ թէ 215,000,000
բուլղի, այլ աւելի: Ինչ ներկայացված և երկ-
րի պատկերագրերը, մինչդեռ այդօրեակ
նկարագրութեան համար բոլոր անհրաժեշտ
տեղեւորութիւնները գտնվում են գնազան
հետազոտութիւնների մէջ: Սակայն այդ
տեղեւորութիւնները, հետնորի կարծիքով, խո-
սում են ոչ յօդուած գծի. այդ երկրորդ կու-
տուրայի այժման պայմաններում չէ կա-
րող մարդանակ դառնալ. երկրի զարթա-
վալովորների անկուրտութեամբ խնդրելու, որ
նրա իրանց հետ առանում են այդ օրգը
համար անկէտը ու իրանց նախաւայրից
ժամանակում հողը մշակելու կանախներն ու
ձեռքը. արդիւն են նաև իրականապէս քաղ-
մանները, որոնցով տեղական կենսի խ-
րաբանչիւր հարցը կարող է լուծուած ստա-
նալ ոչ այլ կերպ: Բայց եթէ Պետքերու-
րում Տիգինի իւրաքանչիւր ձեռնարկու-
թեան ողին այդպիսով պայմանում է Տիգի-
կան ազգաբնակչութիւնը բաղկացած է ա-
ռաւարկէն այն անհոյս, որոնք ապրում են
կենսական նպատակներով: Գաղթա-
յին պլան շրջանում չը կայ, չը կայ նաև
երկրի առաւելից գործունէութեան ողանքը:
Չէ կարելի յօդուած կարգաւոր զոհողութիւն-
ներ անելու, ցոյց չը տալով այդ գոհողու-
թեան շարժառիւթները, չէ կարելի յօդուած
կարգաւոր գոհողութիւնների անկաւ, որոնց
կատարելով ժողովուրդը չը գիտէ ինչի
համար և ինչու է գոհողութիւն անում:

Բայց երկաթուղագիծ արժէքից, հարկ կը
լինի ամեն տարի պետական գանձարանից
30 միլիոն լաւերով գումար բաց թողնել:
Մինչ իւրաքանչիւր լուսաւորական կամ
կուրտական ձեռնարկներին կանգ է
առնում պետական գանձարանի սուղ գրու-
թեան պատճառով:

Մինիստրների օգնական տեղ են գրա-
ւում մինիստրների խորհրդի նախագահը և
Ֆինանսների մինիստրը:
Հետնորի կարծիքով, երկաթուղագիծը
գաղթականական նշանակութիւն չի ունե-
ցւոյ. գծի ար

դրանքն ու մի սոցիալիզմ, դուք յանցանք ուր
ներ կը լինէր ձեր սեփական դաւանանքի
առաջ (պաշտօնները զբաղեցնող)
Միջանոցային տեղին մեզ յիշեցնողն այս
սորը որ ուսանող զօրակալ արժէք է Այս
պարտքները, արժէք, ոչ թէ վախճան ազատ
իրաւ զիջեցնող ստիւր է քննել, դա մեր
ազգային միջոցն է Մենք չենք երկար քննե
ցնել, բայց այժմ քննել յանցանք է»
Հետեւանով ամբողջով, հետեւորը կու է
անուամբ շնորհակալ ի մէջ կուր թէ օրինակներ
ընդ լրտեսներին, այլ լսելով ուսու ժողով
վրէի հորդոտներն և մեծութեան, նրա
ստեղծագործութիւնն ուրիշ, յանուն ընդարձակ
ճիշտաստանի ձայնն ապա յազուա ամբողջով
երկաթալուծի և ապացուցանել, որ ծարիր
հոգի պատահելներ են և գնում են ուսանող
արժէքի կտակ, և ոչ թէ վախճան ազ
ատութիւն...
Ժամը 5 և 57 րոպէին յայտարարուեալ է
է միջոցը մինչև երեկոյն:
Նիստը վերականգնուեալ է ժամը 8 և 57 րո
պէին: Նախագահուեալ է իշխան Վոլոժնիկին:
Բօրբանակին ամուսնանալ երկաթալուծ
հարցը նախադրուեալ ձևով արժէք մինչև
Դաժմայի գումարելով, բայց և այնպէս իրան
կատարուեալ է համարուել կանգ առնել զըն
կալարարութիւն երկաթալուծու ուսանողին նշա
նակութեան վրա:
Վերջում հետեւորը խոստովանուեալ է, որ
Հետեւոր Արեւելքում գերակշռող դիրք ձեռք
բերելու համար անհրաժեշտ է ուսանողին
ամեն բանով վերաբերել և կրթական ուսու
նականութիւնը իրականացնող կուրսորդա
կան եւրօպացիները դառնալ (ծափահարուել
է ձայնակոյրդը, սուրբ և աշակերտը):
Նիկոլայ Լիօլով զտնուեալ է, որ միայն տե
ղեկութիւնները պակասաւորութիւնը խնո
ղում է առանց այն էլ բարդ հարցեր: Ամու
սնան երկաթալուծու ծախքը զարկաւորութե
անքան բնաւ նպատակով չի լինի: Գաղթա
կանութեան համար կայ յաղեկանաւորութե
ան երկաթալուծին: Եթէ, դուք այդ 359 մի
լիօնը ծախսէք դադարեցնութեան գործի
վրա, ինչպէս զոր առիթ շատ նպատակով
կը լինի զարկաւորութիւնը հիմնելու գործին,
որը անկասկած պիտանալու առաջնակարգ
նշանակութիւն ունի, որովհետեւ, ինչպէս
արդարացի նշանակեց միջնորդները խորհրդ
դի նախագահը, օտարապետները իսկապէս
սկսում են մուտք գործել այդ երկրի կիսնե
քը, և յաղթութիւնը նրան կը մնայ, ով
փառքով դուրս կը գայ այդ մարտութիւնը:
«Ռազմական տեսակէտից անկեղծ է, որ
գլխիւ աւարտելով է չորս տարուամ, սակայն
ինչպէս կը հասնէք դուք դրան, երբ այդ
երկաթալուծու կառուցումը աշխատանքը սա
նձանակաւորուեց իւր իւր քանակութիւն
շարքով: Այլ բան է Միքիլի երկաթալուծին,
գրանցով դուք ամբողջում եք ձեր ոյժը,
իսկ դրանց այն կողմը արդէն ոչ թէ ամբ
ողջում եք, այլ ձեր ոյժը լուծում, քայ
քայում եք: Կենտրոնացնելով մեր ուսա
նողութիւնը Հետեւոր Արեւելքում, մենք
քարտի-թղթի ենք անում մեր վերին ա
տիճանի կիսուսանողի շահերը Արեւմու
տում» (ծափահարութիւններ):
Բողանով թէ և հարցը նախորդում է
համարում, բայց յայտնում է, որ աշխա
տաւորականները դէմ են ամուսնանալ երկա
թալուծու կառուցման: Հետեւորը մանրամասն
կանգ է առնում, քաղցրով զանազան աղ
բերներով, ուսանողին պարտութիւնների
պատճառներով վրա վերջին պատերազմում
«Երկուստեք, որ ամուսնանալ երկաթալուծին
անօգուտ է, երբ չէ փոխել զօրքում պար
տականութեան զգացմունքը...»:
Նախագահը կանգնեցնում է հետեւորին,
ինչպիսիք նրան չը շօշափել ուսանող զօրքի
պարտքի զգացմունքը:
Բողանով շարունակում է խօսել զօրքի
մասին:
Նախագահը դարձեալ կրկնակի կանգնեց
նում է հետեւորին, ինչպիսիք խօսել ամու
սնան երկաթալուծու, և ոչ թէ զօրքի մասին:
Բողանով բողոքում է, որ թույլ չեն տա
լիս նրան ապագային իր կարծիքները ար
տայայտելու:
Չափանք կենտրոնում և աշակերտում է Գոր
ծին, գործին անցնելու:
Բողանով իր ձայնը վերջացնում է, ասե
նով որ ամենից կարեւորը ազգային հար
ցի լուծումն է (ծափահարութիւն ձայնա
կոյրդով, ծիծաղ և աղմուկ աշակերտում):
Չիլեմեն կարծում է, որ իւրաքանչիւր
երկաթալուծի լաւ բան է (ծիծաղ): Երկա
թալուծին, նպատակով ամենասակաւ էլօլի
ցիային, ստեղծում է իրենի մի անկախ
գործում, որի ժամանակ ամեն մի նոր
միջոց միայն կուրցը դառնում է նոր մեք
ի (ծափահարութիւն ձայնակոյրդով, ծիծաղ
աշակերտում):
«Գործումը մասին Դոմայի ունեցած
տեղեկութիւնները յիշեցնում են Հերթա
նի հերթալուծին (ծիծաղ), այնքան այդ
տեղեկութիւնները անհասկանալի են իշխ
անութեան պաշտօնականներին ասում են, որ
«Գործումը այնպիսի ունեցած յայտն է,
որ զիջել կառուցման անհրաժեշտ է, որով
հետեւ ձերով միայնակ ունեցող զօրք
անակն չէ կարելի... (ծիծաղ): Երկաթալու
ծում բազմաթիւ են նորիս վայրերի մե
ծութեան (ծիծաղ): Երկաթալուծու պաշտա
նականներն են, որ այնպիսի համար բազ
մաթիւ են առանց ձեռնարկի (հրեղոյ):

Երկաթալուծին միայն այն ժամանակ կա
րելի էր կառուցանել, երբ կարիքի դեպ
քում նրա պաշտօնականներն համար ունե
ցածին անհրաժեշտ է, որպէսզի ժողով
վարը կապուած լինի այդ երկաթալուծին
հետ արհեստական կապերով: Գործում
չափազանցում են միայն հասարակական մի
ջանի խմբակները (ծափահարութիւն ձայ
նակոյրդով):
«Ենթոյն է ուսու բանտներին համար
ունեցած հողատարութիւնը, սակայն չէ որ
աշխատանքները յանձնվելու են կապալա
տուներին: Հետեւորը, փողոցը կը մնայ ոչ
թէ ուսու բանտների ձեռքում, այլ ուսու
կապալատուների ձեռքում (ծիծաղ):
«Այդ ձեռնարկութիւնը կառուցանել միայն
հարկերը և նոր արհեստներ ձեռնարկի պատ
ճառ կը դառնայ:
«Բայց ինչպէս պահել այդ ծախքերը
մեր ձեռքում: Պետութեան ամբողջութիւնը
գուցէ մենք աւելի պակաս չենք գնահա
տում, քան նրանք, ովքեր այնպէս շատ են
գտնում այդ մասին (ծափահարութիւններ):
Նրա համար, որպէսզի մարդու օրգանիզմը
կանոնաւոր գործէ, անհրաժեշտ է, որ
նորմալ գործին նրա բոլոր մասերը Տուր
Ռուսաստանի բոլոր ժողովուրդներին հա
րաւորութիւն միանալու, շարժապակու
կառուցանելու ժողովուրդական մասնակցու
մ և Ռուսաստանի հանուար ազգայնականութիւնը
մի մեծ միակ ընտանիք կը կազմէ. այն ժա
մանակ նրան անհրաժեշտ չէ թուալ ոչ մի
կապանագի, ոչ մի չինացի: Բանի այդ չը
կայ, դուք պէտք է յիշէք, թէ ինչպիսի
պարտականութիւն էք վերցնում, դուք ձեր
վրա, տարով ձեր ուղղումը համաձայնութե
անքան այդ քայլի համար, որը թերեւ նոր
կատարութիւն առաջ ընդէ: Բանի այդ հա
մաձայնութիւնը չէ արվում, սոցիալ-դեմոկ
րատները առաջնակարգ են իրանք բանաձեռ,
որ ուղղված է օրինագիծը ընդունելու դէմ»
(ծափահարում է ձայնակոյրդը, սուրբ և աշակերտը):
Որոշումով է՝ որ մնացած 67 հետեւորները
6 հետեւոր ընտրեն իրանց միջինը, որոնց
ձեռնարկը յետոյ վիճարկութիւնները վեր
ջացած էր համարում: Ընտրութիւնը կը
ընդլի յօդուածային ընթերցման անցնելու
հերթը:
Երեկոյան ժամը 11 և 50 րոպէին նիս
տը փակված է:
Հետեւում նիստը կը կայանայ ապրիլի
1-ին ամուսնանալ երկաթալուծու վիճարկու
թիւնները աւարտելու համար: (ՀՀ. Գ. Գ.)

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԻՆ

Շաժախտ թեմակալ առաջնորդ Ան
նիան արքեպիսկոպոս Համադասպետները սու
ցն է Փոխարքեպիսկոպոս հետեւորը:
«Շարժականութիւն եմ յայտնում ձեզ, հո
գեորականութեանը և ձեր հօտին շնորհա
ւորութեան զգացմունքներ և բարեմաղթու
թիւններ արտայայտելու համար:
«Կիրակի օրը, ապրիլի 6-ին, վաղեմ
ապր եկեղեցու բաղնիք, հանգուցեալ Ար
քաւ Յովնանիսիանի գերեզմանի վրա
կանգնեցվելու է ժամաքան, որ քանի
հանգուցեալ հրապարակախօսի գործունե
ութիւնը յարգելու նշանակումը:
«Սիւնի Աննիսիանի յայտնում է մեզ
հետեւելու: «Կարգալով «Մշակի» № 72-ում,
որ մի օրինակ կարիք ունի զբաղական
օգնութեան, որպէսզի կարողանայ իր ուս
ման թոշակը վճարել, յանձն եմ անում
տալ անհրաժեշտ նպատակ այն գումարին,
որ թողել է իմ հանգուցեալ հայրը իմ
տրամադրութեան առիթ բարեգործական նը
պատակով: Պ. Աննիսիանի յանձնեց քա
ռատուն բուրքի, որով և բաւարարութիւն
ստեղծ օւսումնասնող օրերի կարիքին:
«Մեզ խնդրում են յայտնել, որ վաղը
ուրբաթ, ապրիլի 14-ին, Ա. Քալանթար կը
կարգայ «Կրթականութեան» մի գլխի
ցում Բնութիւնը սերող ընկերութեան» նիս
տում, որ տեղի կունենայ Թիֆլիսի առա
ջին գլխավորային շէնութեան մէջ: Սկիզբ
ընէ ժամին երեկոյան:

«Վարկանից» ապրիլի 4-ից կովկասա
գիտական բարձր դասընթացներում (Ալե
քանդրեան այդի) Ի. Նախկինի և Կ. Վի
սկի և իր զաստիստութիւնները վրաց նոր
գրականութեան մասին:
«Յիշեցնում ենք, որ այսօր, Թիֆլիսի
երաժշտական դպրոցի դասընթացում, տեղի է
ունենալու եւրօպայից մեծ ժող հիւր եկած
երիտասարդ ռուսական կուլտուրանի հա
մբարդ: Խորհուրդ ենք տալիս երաժշտաւոր
ներին գնալ այդ երեկոյին և մի երկու
ծամ հանդիպ զգալ եւրօպական շփոթում
ընթացականութեան մէջ կատարելագործ
ված երիտասարդի նուազելուց: Հարկ ենք
համարում անկասկած, որ պ. Կուլենիան
կունենալ մեծ ժող միայն մի ծանրել Այդ
համբարին մասնակցելու է նաև օրերը
Միքիլիսիան:

«Շուգիւր ամսվայ ընթացքում, 1908
թ., անդրկովկասեան երկաթալուծիները շա
հագործութիւնից մաքուր եկամուտ մնացել
է 686,400 րուբլի, անցնալ տարվանից
181, 100 րուբլով աւելի:
«Անդրկովկասի երկաթալուծիների ստա
րին ծառայողներին պարգևներ տալու հա
մար 1908 թ.ին ստացված օգուտից 116,000

րուբլի է փոխադրված: Պարգևները կը
տրվին Չառիկի ձայնով:
«Թիֆլիսի կայսարանում մի բաղնիքում
աւազակախումբ է կազմվել, որ շարունակ
պարագում է կայսրան հասած և անտե
ղից ուղարկվող ապրանքները գողանալով:
Այդ աւազակախումբի մի մասը, որի մէջ
եղել են նաև ծառայողներից մի քանիսը,
արդէն ձեռքաւորված է իրոյց և այնպէս
ապրիլի 1-ին դարձեալ մի խոշոր գողու
թիւն են երևան հանել: Գողացված է 7 արկղ
կոշիկներ և 1 արկղ կրկնակոշիկ:
«Թիֆլիսի բաղնիքային վարչութիւնը
նոր կանոններ է մշակել, որոնց համաձայն
նպատակներ են տրվելու քաղաքային ինք
նակաւորութեան ծառայողներին ընտանիքնե
րին: Նոր կանոններով, որ ներկայացվելու
է դուռնիքի ընտրութեան, բաւականաչափ
կրճատվում են նպատակների վրա գործա
դրվող ծախքերը:
«Թիֆլիսի 1-ին իգական գիմնադիւ
յում, ինչպէս յայտնի է, բացվել են երկու
աղաստ տեղիք քաղաքային թողալուների
համար: Ներկայումս այդ տեղիքի համար
գնանալու անձերից ստացվել են մօտ 50
խնդրագրեր: Խնդրագրերը յանձնված են
քաղաքային գործակալներին տեղեկութիւն
ներ ժողովելու համար խնդրատուների ըն
տանիքնե գրութեան և կարողութեան մա
սին:
«1908 թ. յունվարից մինչև մարտի 30-ը
Թիֆլիսի քաղաքային վարչութիւնը ստա
ցն է այսպէս կոչված գնահատման տուրք
149,486 ր. 74 կ.: Անցեալ տարի նոր ժա
մանակամիջոցում ստացվել է 157,211 ր.
15 կ.:
«Մեզ խնդրում են հրատարակել հե
տեւելու: «Ենթադր երևում է, քաղաքային
վարչութիւնն ուղարկութիւն չէ դարձնում
էր անուշտ ախորձակի վրա, որ Թիֆլիսի
խնդրագրերի անօրին ընկերութիւնը ցոյց
է տալիս: Բանն այն է, որ այդ ընկերու
թիւնը Սոյուզ-Երևանեան-հրապարակ գծի
համար անհամեմատ է որպէս սակագին 5 կ.,
մինչդեռ այդ գիծը, ինչպէս յայտնի է,
այնքան է երկար չէ ինչպէս, օրինակ,
Սամանայա-Օրբաճայա գիծը կամ Վո
րոնցով-Երևանեան-ը. գիծը, որոնց իւ
րաքանչիւրի սակագինն է 3 կ.: Անհրա
ժեշտ է որ քաղ. վարչութիւնը լուրջ ու
ղարկութիւն դարձնէ անօրին ընկերութեան
այդ կամայական ընթացքի վրա, եթէ իւ
կապէս նրա կոչումն է քաղաքի և քաղա
քացիների շահերը պաշտպանել:
«Շարունակ լսվում են, թէ Թիֆլիսի
քաղ. վարչ. սանիտարական-բժշկ. մասնա
ժողովը այս-ինչ կամ այն-ինչ կարգադրու
թիւն է արել քաղաքի բնակիչների առող
ջութեան համար: Այն ինչ միւս կողմից
բուրքովին անհամաձայն ու անհրաժեշտ
ունեալ այնպիսի աղբի ընկնող երևոյթնե
ր, որոնք կարծում է թէ լուրջ ուղարկու
թեան պիտի արժանանային: Բանն այն է,
որ Վորոնցովի հրապարակի և Վիկիլօ
կենտրոնային փողոցի անկիւնում գտնվող
մանրակաւոր կրպակի (բուրգի) ետև
այնպիսի գաղթելու ու ձեռնարկելու տեղ
է ընդունել, որ առհասարակ անցորդների զբո
ղանքն է յարուցանում: Շուտով շտաբը կը
միջանկ, և այլևս գրեթէ անկարելի կը լինի
այդ կէտով անցնելու որովհետև ձեռնարկ
անտանելի հոտը չափազանց սուր կերպով
կը փչէ այն ժամանակ: Հարկաւոր է, որ
քաղ. վարչութիւնը լուրջ ուղարկութիւն
դարձնէ այդ երևոյթի վրա և այդ կէտում
կանգնեցնէ հասարակական ձեռքը, որը ան
ցեղանքներում եղել է միևնույն կէտ վրա:
Նոյնպիսի աստիճանակալողական դրու
թեան մէջ է և Սոյոժմոսկայա կոչված
փողոցը, որը օրը ուղղակի ներկայում
է շնորհիւ այն հանգամանքի, որ փողոցի այն
ծայրը, որը մօտ է Սոյոժմոսկային, և փողոցի
վերածված է ուղղակի արտաքին: Այդ
արտաքինութիւնները հոսով գնում են
զէպի Սոյոժմոսկային քաղաք և ուղարկում ծախ
վող բանջարեղէնները: Անհասկանալի է,
թէ ինչպէս քաղաքային վարչութիւնը, թա
ղանալ բժշկել ոչ մի ուղարկութիւն չեն
դարձնում այս անասունի դրութեան վրա:
«Ստացանք. 1) «Գեղարուեստ» գրա
կան-գեղարուեստական երաժշտական պատ
կերապարդ հանդէսի (սանսիթ) № 1, որի
խմբակի-հարաւարակին է Գաբրիել Լեո
նիան: Առանձին համարը արժէ 2 րուբլի:
2) Սո. Կանայիսիանի «Ջուլիան» տան Սա
մայ ծանր Դաւիթ է Մենք ազգային ժո
ղովրդական վէպի պատմականը:
«Պետերբուրգի վերադարձաւ դիւ
անտե Տարախիսովը: Ինչպէս յայտնի է,
նա զննացել էր այնտեղ բաժնակազմողների
համագումարին մասնակցելու: Համար: Հա
մագումարում էր միջի այլոց ընկնել են
նաև Կովկասի բաժնակազմողների վե
րաբերվող մի քանի հարցեր:
«Թիֆլիսի քաղաքային վարչութեան
ծառայողներից մի յատուկ մասնաժողով է
կազմված, որի վրա յանձնարարութիւն է
ընկած պարզել Նախաօվկայում քաղաքա
յին բոլոր այն հողերի քանակութիւնը, որոնք
գրաւած են դանադան հաստատութիւննե
րի կողմից, ինչպէս և կազմել այն բոլոր
պարտատէրերի ցուցակը, որոնց պարտք
վճարելու ժամանակը լրանում է մայիսի
1-ին, և նրանց վերաբերութեամբ: Ներկա
յանցի պահանջ դատարանով:
«Այսօր Թիֆլիսում լույս տեսաւ վրա
ցերեն լեզուով մի ամենօրեայ լրագր

«Մեղեցիկ» (Միհեմեմե) անունով: Այս
լրագրից դարձեալ «Մեղեցի» լրագրի տեղն է:
«Մինչև օրս քաղաքական բոլոր կին
յանցաւորները պահվում էին նահանգական
բանտում: Այժմ կարգադրված է, որ այդ
բանտարկեալութիւններին տեղափոխեն Մե
տեխի բանտը և այսուհետև այդպիսիներին
պահել կըլինի Մետեխի բանտում:
«Մարտի 31-ին Բաթումում ծննդ են
տեղական արական գիմնադիւլի ուսուցչին:
«Ապրիլի 1-ին, ցերեկվայ ժամը 1-ին,
Թիֆլիսում, Բնածնան փողոցում, 65-ա
մնայ եւրօպիկ Ստեփանիկ փակվելով նը
կույտում, կանխ է իրան: Դիակը ուղարկ
ված է Մեղեցիկին հիւանդանոց:
«Ապրիլի 1-ին, առ. ժամը 8-ին, Թիֆ
լիսում, Վոլոժնի փողոցում, № 3 տան
բանի են ծնունդ աշխարհաւորներ Վիլիսի
Մաքի և Ալեքսանդր Պիտակաձէ վերջինս
իր մօտ ունենում է զուգընթաց սխառն
ատրճանակ: Ցանկանալով ցոյց տալ ատր
ճանակը Մաքին, Պիտակաձէն կրակում է
յանկարծակի մի անշուտ և վերաւորում է
Մաքին: Վերաւորվածին տանում են հի
ւանդանոց, իսկ Պիտակաձէն ձեռքաւորում:
«Վերջակ» «Մշակի» երէկվայ (№ 73)
համարում կաթողիկոսական մատնացոյց անելով
ընթերցողին մէջ կային լինելու ծոռաւորա
պէս Վառդի գիտական պատկերը վերաբ
տաւորել: Բայց անհաս, մենք դուրս ենք նոր
իսկ այդպիսի աղասարկած կարիկատուր
ները: Տաղանդ և հանճար խօսքերն էլ
գործածելը շատ չի օգնի, քանի որ մեզ ժող
այդ բաները համ ու հոտից ընկել են տեղի
ու անտեղի գործածութեան պատճառով:
Փորձենք հարեանցի խօսել այն մի քանի
խնդիրներ մասին, որոնցով Վառդի յաւա
կապէս աչքի է ընկած գիտական աշխատ
հում: Նախ պէտք է խօսել Վառդի հոգեբա
նութեան մասին, քանի որ նա այդ հիւղում
առաջացրած նոր ուղղութեան պատճառով
առանձնապէս յայտնի է դարձած գիտա
կան աշխատանքում: Հոգեբանութիւնը այն դի
տութիւն է, որը զբաղվում է հոգեկան
կենսի ուսումնասիրութեամբ, իսկ ինչպէս
ամեն մի գիտութիւն, նորից և նոր հոգեբա
նութիւնը իր նիւթը մշակելու համար
պէտք է ունենայ որոշ մեթոդներ: Հոգեբան
կենսը մեզ արված է իր և անմիջական իւ
րողութիւն, որի տարբեր մեթոդ միայն դի
տակում է զգում ենք: Ուրեմն այդ երևոյթ
ները ընդունել համար ուսումնասիրութեան
ամենայնաւոր մեթոդը պէտք է նկատու
ինքնաբնութիւնը, այսինքն առանձին ու
ղարկութեամբ հետեւի մեր հոգու մէջ տեղ
ունեցող երևոյթներին, որոնք նրանք
խորաքննութիւնը և կապակցութեան օրէնք
ները: Սա ինքն ըստ ինքեան մի բնական
և հիմնական մեթոդ է, որը անցանքներից
սկսված մինչև այժմ գործադրվել և գոր
ծադրում է, սակայն սա միակը չէ: Երան
կարող են լրացնել ուսումնասիրութեան և
այդ մեթոդներ, և դա է նախ ճշգրիտմե
տալ մեթոդը: Առաջին հայեացքից տարբե
նակ կը թուալ «միջին հոգու վերաբերու
ն փորձել կարելի է անել, միջին կարելի
է մեր գիտակցութեան մէջ ապրող երևոյթ
ները մի կտորը հանել և գործիքի տակ
դնել և քննել, ինչպէս բնական առաք
կանները: Ի հարկէ ոչ, սակայն հարցը յայ
տեղ այլ է: Բոլորին յայտնի իրողութիւն
է, որ հոգեկան կենսը անմիջականօրէն
կախված է մարմնական երևոյթներից և որ
այս վերջինները ըստ իրանց բնակարանութեան
տարբեր հետեւանքներ են առաջացնում հո
գեկան կենսական, որ հոգեկան կենսը իւ
նիւթը անստան է դուր երևոյթներից, և
նախ այս կապը մեզ կարելիութիւն է ուս
նել ճշգրիտմեթոդ (փորձը) գործադրել և
հոգեկան կենսից վերաբերուել, և մինչև
այսօրվայ հետազոտութիւնները ցոյց են առ
ելու, որ այս մեթոդը վերին աստիճանի
պարագի կարող է լինի գիտական ու
սումնասիրութիւնների վրա: Փորձը միջ
ցով կարելի է օրէնքներ հանել մեր զգա
ցումների, կամքի, մտապատկերների կա
պակցութիւններին, արտաւարութիւններին և
այդ երևոյթներին վերաբերելու և քանի որ
այդ օրէնքները հիմնված են զուտ փորձեր
վրա, ուստի և դրանց գիտական արժեքա
ւորութիւնը աւելի է բարձրանում:
Վառդի առաջին անգամ հոգեբանութիւ
նը միանգամայն գիտական հիմքերի
վրա դրեց և իր երկար սիրելի
միջոցն աշխատանքի արդիւններիցով
այդ գիտութիւնը դրեց իզկալու գիտու
թիւնների շարքում: Առաջին հոգեբանա
կան լաբորատորիան նա հիմնեց Լայպցի
գում, որին հետեւեցին բազմաթիւ համալ
սարաններ, և շատ հաւանալի է, որ մօտիկ
ապագայում բոլոր համալսարաններում
Վառդի մեթոդը իշխող դառնայ: Թէ
Վառդի այս ուսումնասիրութիւնները որ
քան պարզեցրել եղան մանկավարժութեան
համար, դրան ապագայում կը դառնանք,
երբ խօսելու լինենք մանկավարժական մի
նոր ուղղութեան-փորձական մանկավար
ժութեան մասին:
(Կը շարունակվի)

ԳԻՏՈՒԹ., ԳՐԱԳԱՆ. ԳԵՂԱՐ.

ՄԱՐՏ ՎԻՂՆԵՄ ՎՈՒՆԴ *

Վերջինիս ընտրուելով կարծեմ, թույլ կը
տայ երազակցանքը, որ Վառդի դէմ
քը իրեն փիլիսոփայի լրիկ պարզելու հա
մար հատորները գրել է հարկաւոր, ուստի
և այս յօդուածը կրկնած կարող է լինել
միմիայն մի ծոռաւոր գաղափար կազմելու
օգնել և որ

